

"Đang cuộc hành hương

trắng vàng nhà chỉ có

bao mùa phong sương".

Nó tách khỏi đoàn và đang cuộc hành hương, lúc này nó nghĩ phải tìm cách tá túc qua đêm vì không thể tiếp tục đi được nữa, hy vọng lấy lại sức ngày mai sẽ có người đưa đi theo đoàn. Nó nghe tiếng bầy trẻ nói lúc to lúc nhỏ.

- Có con nhạn bắt bầy trẻ kia.

- Mình đưa đi theo tóm nó đi.

- Nó rơi vào thềm viển thì chắc không thể bắt được rồi.

- Mũi tên không bắn trúng vào đâu mà sao nó vẫn còn bay được nữa ...

Tiếng bầy trẻ theo gió vắng vắng bên tai, dù nó đang chú ý đến, toàn thân nó mất ngủ và chưa muốm tìm một nơi để nghỉ mà thôi.

Đây là một bức tranh vẽ về cảnh hoàng hôn hoặc bình minh. Trong bức tranh, có một quả cầu mặt trời lớn, sáng rực màu cam và vàng ở trung tâm trên cùng. Một đàn chim đang bay trong không trung, tạo thành một đường cong优美的. Ở phía dưới, có một đồng cỏ xanh tươi. Một hàng cây dừa đứng thẳng, tạo nên một đường thẳng tắp. Bối cảnh phía sau là một vùng đất mờ ảo, với những cây cối khác và một đường chân trời xa xôi.